

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Blaze člověku, který hloubá o moudrosti a rozumu užívá k přemýšlení,
který v nitru promýšlí její cesty a uvažuje nad tím, co v sobě skrývá.“*

Sir 14;20-21

Úvodní slovo

Milí farníci, bratři a sestry, čtenáři Tomáška, chci vás všechny pozdravit v úvodu prvního čísla již jedenáctého ročníku našeho farního časopisu. Moje úvodní téma pro toto číslo je jednoduché: Prosím vás – čtěte Tomáška!

Možná vám připadá tato výzva jako zbytečná. Ale nevěřili byste, kolik lidí se co chvíli dotazuje právě na to, co bylo v posledním čísle podrobně vysvětleno, kolik jiných se diví, jak to že nedostali včas potřebné informace, a ony přitom byly k dispozici ve farním časopise. Není možné

každému vše dodávat jednotlivě, musíme se umět o sebe postarat!

A to platí (když už se mě na to ptáte) i o mnohém jiném, co se týká života nás, křesťanů. Je k dispozici Katolický týdeník, jsou i ve státních médiích pořady určené zejména věřícím. Zkušenosti ukazují, že zejména věřící o ně jeví velmi malý zájem. Já vím – my bychom to dělali mnohem líp (kdybychom chtěli...). Ale zkusme přijmout občas i dílo nedokonalé. Možná budeme překvapeni, jak napomůže našemu zdokonalení!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- **Děkujeme všem, kteří se přihlásili do lektorského kurzu**, a sdělujeme, že první setkání bude v pondělí 11. října 2004 po večerní mši asi v 18.15 hodin přímo v kostele. Přijít mohou i zájemci dosud ještě nepřihlášení, jedinou podmínkou je ochota sloužit jako lektor při bohoslužbách a věnovat své službě jisté odpovědné úsilí.
- **Zájemci o křest z řad dospělých** se mohou stále ještě hlásit do katechumenátu na faře či v sakristii, osobně či telefonicky. První setkání nových katechumenů proběhne ve středu 13. října 2004 v 19 hodin na faře na Lidické 6. Setkávání se mohou účastnit i ti, kteří cítí potřebu prohloubení svých náboženských vědomostí.
- **Biskupství brněnské pořádá teologický kurz** pro všechny dospělé katolíky, kteří si chtějí rozšířit své vzdělání v oblasti křesťanské víry, být v budoucnu katechety ve farnosti, pomáhat při liturgii či jakýmkoli způsobem sloužit v pastoraci. Kurz probíhá v Brně od října 2004 do června 2005 zhruba jednou za 14 dní v sobotu. Přihlášky či informace lze získat na Katechetickém centru biskupství brněnského, Petrov 8, 601 43, tel 543 235 030, <http://kc.biskupstvi.cz>.
- **Vyučování náboženství** jako každoročně bude zahájeno v průběhu měsíce

října. Informace je třeba žádat na jednotlivých školách, rozvrhy se domlouvají přímo tam. V případě, že se na škole náboženství nevyučuje, obraťte se na příslušný farní úřad. Souhrn rozvrhů pro školy naší farnosti je zveřejněn v tomto čísle Tomáška, dále i v kostele na vývěsce.

- **Příprava na 1. sv. přijímání** bude zahájena v průběhu doby postní. Je nutné, aby rodiče, jejichž děti se to týká, sledovali ohlášky při nedělních mších a farní časopis, kde se včas dozvedí všechny potřebné informace. Zatím jen předesíláme, že přípravy bývají vždy ve středu odpoledne a probíhají na faře. Katecheze prvokomunikantů není součástí vyučování náboženství na školách!

- **Každou středu během školního roku bývají večerní mše svaté v 17.30 hodin určeny dětem a rodičům**, které srdečně zveme. Od 16.30 probíhá v sakristii nácvik písní ke mši, v 17 hodin pak začíná program pro nejmenší děti. Připomínáme rodičům, že i dětská mše svatá je katechezí a tedy pomocí v jejich úsilí o náboženskou výchovu dítěte, kterou při křtu slíbili.

- V souvislosti s účastí dětí na bohoslužbách prosíme, abyste o nedělních mších, zejména v 9 a 11 hodin, nechávali **lavičky před oltářem volné pro malé děti a jejich doprovod**. Zároveň také prosíme rodiče nejhlučnějších dětí, aby s ohledem na ostatní účastníky bohoslužeb využívali možnosti sledovat bohoslužby v boční

kapli prostřednictvím domácího televizního okruhu.

• **Dne 2. října 2004 bylo slavnostně otevřeno duchovní centrum na Lesné,** jehož stavba byla dokončena letos v srpnu. V první etapě byl vystavěn víceúčelový sál, který bude nyní sloužit jako kostel pro farníky ze sídliště Lesná a okolí. Chceme velmi poděkovat všem, kdo svými finančními dary umožnili dokončení stavby a samozřejmě i nadále budeme velmi vděční za jakoukoli finanční podporu, neboť dluhy ještě zdaleka nejsou zplaceny.

předem děkují vděční farníci z Lesné

• **Další udělování svátosti biřmování v naší farnosti plánujeme na letnice 2007.** Příprava bude zahájena na začátku příštího školního roku, tedy v září 2005.

• Připomínáme, že základní informace o udělování svátostí a pastorační v naší farnosti lze najít na:

<http://www.volny.cz/sv.tomas-brno>.

• Na konci září odcestoval do Říma k poslednímu roku studia teologie na papežské Lateránské univerzitě náš bohoslovec Tomáš Vyorálek. Bude-li nám nebe milostivo, na konci tohoto školního roku by pak měl přijmout v brněnské katedrále jáhenské svěcení. Prosíme, abyste jej provázeli svou modlitbou, kterou právě v závěru svého úsilí bude mít jistě mnoho zapotřebí.

• Znovu upozorňujeme všechny, kdo si v našem kostele kupují Katolický týdeník

a nacházejí v něm občas vložené nejroztodivnější letáky či poselství, že se jedná o aktivitu duševně nemocného člověka, kterou nelze jakkoli usměrnit. Rozhodně tedy nejde o materiály vydavatele či fanosti. Spoléháme na váš zdravý rozum a pochopení!

• Poslední informace možná bude znít jako pozdrav z jiného světa. Po zimní opravě lavic se ukazuje, že zřejmě nejvhodnějším místem pro odkládání žvýkaček jsou kostelní lavice (alespoň podle zjištění těch, kteří je pak namáhavě odstraňují. Prosíme – pokud vidíte, že si někdo neví rady, kam by svou žvýkačku umístil, dejte mu dobrou radu: Ať si ji nalepí za ucho! Možná mu pak i něco dojde . . .

Chrámový sbor u kostela sv. Tomáše

Co teď a co potom?

Jak již nějakou dobu prosakuje z kuloárů, dochází v našem chrámovém sboru „Jolly Singers“ ke změně více než viditelné, neboť se týká jeho vedení: Po bezmála čtvrt století opouští místo dirigenta a otrocka toho všeho Petr Veselý, aby si – dle mého názoru víc než zaslouženě – na nějakou dobu odpočinul a nabral dech. Nebudu se rozepisovat o jeho zásluhách, nebudu mu děkovat. Nosil bych dříví do lesa (nebo sovy do Atén?), dostal bych jej do rozpaků, možná nechtíc připravil

o část odměny nebeské, a hlavně: doufám, že ještě není napsána poslední kapitola jeho muzikantského životopisu v našem kostele.

Nicméně „život je krátký, umění věčné“ – sbor musí fungovat dál, je potřebný, má při liturgii nezastupitelné místo. V tuto chvíli se tedy jeho vedení ujme jeden z našich varhaníků, František Fiala, a bude se snažit co nejlépe navázat na činnost svých předchůdců. Zatím půjde o jakýsi „zkoušební provoz“ a jeho nejbližším cílem má být nacvičení klasické vánoční mše, která pak zazní o letošních Vánocích.

A tak mi dovoluji vám všem adresovat tuto prosbu: Přijďte zpívat do chrámového sboru! Vy dosavadní i bývalí členové sboru se jistě k našemu kostelu neotočíte zády. A vás všechny ostatní, kteří máte dar zpěvu a najdete ochotu věnovat farnosti část své energie i času, srdečně zveme – mladé i starší, začátečníky i pokročilé. Není čeho se bát a každý hlas navíc je důležitý!

První zkouška bude ve čtvrtek 21. října 2004 v 19 hodin v sakristii. Vše ostatní zjistíte na místě samém. Doufám, že se sejde znovu, tak jak to bylo v historii Jolly Singers vždy, jedinečná sestava ke všemu ochotných a schopných lidí, kterým to – kupodivu – náramně zpívá! (Já rozhodně přijdu.)

Váš farář Petr Vrbacký

Farní víkend pro rodiny s dětmi

V rámci diecézního roku rodiny chceme uspořádat v naší farnosti víkendový pobyt pro rodiny s dětmi s oddechovým i mírně duchovním programem. Uskuteční se ve dnech 23. a 24. října 2004 (sobota a neděle) v rekreačním zařízení „U Pramene“ na Třech Studních. Srdečně zveme rodiny a děti, které navštěvují mše svaté v našem kostele a které se chtějí lépe poznat mezi sebou navzájem – malí i dospělí. V programu bude v sobotu dopoledne něco málo teorie – přednáška a moderovaná diskuse nad tématy „Mateřská dovolená není žádná dovolená!“ a „Lze být dobrým otcem?“ s ředitelem Centra pro rodinu a sociální péči Vítem Janků – hlídání dětí bude zajištěno, možnost samostatného programu jednotlivých rodin (i dle domluvy společného) v sobotu odpoledne, večer beseda o všem možném i nemožném s duchovním správcem farnosti P. Vrbackým (bude ale přítomen po celý víkend i k potřebám soukromým) a v neděli dopoledne společná mše svatá v kostele na Fryšavě. Další možnosti – sportovní i turistický program – mohou vyplynout přímo na místě, iniciativě se meze nekladou.

Ubytování bude v budově penzionu a v menších chatičkách, všude je v noci možno zatopit. Stravování ráno a večer individuální (jsou k dispozici kuchyňky), obědy společné v místní jídelně. Doprava

po vlastní ose, pokud někdo pojede vlakem, lze zajistit odvoz z nádraží. Je možné dojíždět už v pátek 22. října 2004 odpoledne!

Cena za pobyt bude tato: 100,- Kč nevratná záloha na jednu rodinu a celý pobyt, jídlo (obědy) bude uhrazeno na místě dle počtu odebraných obědů. Ostatní vybavu necht' každý řeší dle vlastní úvahy. Modlete se za sluníčko a teplo (je třeba počítat s chladnějším počasím i s deštěm).

Kapacita zařízení je 80 míst, přihlášky budou vyřizovány v tom pořadí, v jakém budou podány. V případě zájmu převyšujícího kapacitu zařízení si duchovní správce vyhrazuje právo upřednostnit zejména sociálně či event. jinak potřebnější rodiny.

Přihlášky přijímá od pondělí 4. října 2004 a další informace podá paní Vítězslava Mikešková, telefon 604 551 468 (záloha se platí v sakristii).

Nová zповědní místnost v kostele

Po delším nesoustavném úsilí se podařilo zřídit v bývalém bočním vchodu do kostela tzv. zповědní místnost, tedy místo ke slavení svátosti smíření odpovídající již požadavkům pokoncilních liturgických předpisů. Otcem myšlenky je jáhen Jiří Palacký, podobu navrhl Ludvík Kolek, specializovaný nábytek zhotovila firma Brtník, realizátory jsou pak naši civilkáři Luděk a Bob a další jáhen Ivan Synek. Smyslem je umožnit při slavení svátosti

smíření jak dosavadní „anonymní“ způsob zповědi přes mřížku a vkleče, tak i rozhovor s knězem z očí do očí v pohodlnější pozici sedícího člověka. Bude záležet na každém, jaký způsob si při příchodu zvolí.

Nyní si tedy během dneška můžete vše prohlédnout a vyzkoušet, a od pondělí 3. října se začne ve všední dny při všech bohoslužbách zповídat namísto dosavadních zповědnic právě v této zповědní místnosti. O nedělích a dnech, kdy zповídá více kněží najednou (např. na první pátek), pak bude svátost smíření slavena v dosavadních zповědnicích v kostele vlevo vzadu.

Vodovodní a kanalizační přípojka pro kostel

V okamžiku, kdy je psán tento článek, pomalu finišuje „stavba století“ – tedy nová vodovodní a kanalizační přípojka pro náš kostel. Protože již nějakou dobu probíhají sbírky a protože to bylo přislíbeno, přinášíme několik nejdůležitějších informací a odpovědí na nejčastější dotazy.

Nejprve proč vůbec nová přípojka. Jak jistě mnozí víte, při poslední generální opravě kostela již nezbyly prostředky na dokončení rekonstrukce „zázemí“ kostela – tedy sakristií, soc. zařízení, depozitářů atd. Při dalších složitých jednáních s institucemi, které sídlí spolu s námi v objektu bývalého augustiniánského opatství, se ukázalo, že jsme vzájemně velmi složité

provázání majetkovými vztahy k jednotlivým částem areálu. Tak například tzv. kněžská sakristie již je součástí a majetkem Katastrálního úřadu, který tedy má ze zákona právo se vyjádřit k jakýmkoli stavebním úpravám této části. A právě Katastrální úřad výslovně podmínil svůj souhlas nutný k vydání stavebního povolení k zamýšlené rekonstrukci zhotovením samostatné vodovodní a kanalizační přípojky (až dosud jsme byli součástí sítě Katastrálního úřadu, v budoucnu máme být na sobě nezávislí).

Nebylo tedy co řešit a museli jsme vzít realitu, jaká je. Byly provedeny příslušné projektové práce, získáno stavební povolení a vypsáno výběrové řízení na zhotovitele. V tomto výběrovém řízení pak z pěti oslovených firem odpověděly tři a na základě jejich nabídek byla uzavřena smlouva s firmou Stavreal s.r.o., přičemž konečná cena byla stanovena na cca 1,14 mil. Kč (bez DPH).

Financování celé akce stojí pouze na našich zdrojích, neboť na tento typ opravy nejsou poskytovány státní dotace (nejedná se o „přímou“ opravu památky). Na účtech farnosti bylo dosud shromážděno z vašich sbírek a darů asi 600 tisíc korun, zbývající část pokryjeme bezúročnou půjčkou biskupství brněnského ve výši 500 tisíc korun, splatnou k 30. září 2005. A jak již víte (a ještě mnohokrát uslyšíte), každou první neděli v měsíci vyhlášíme mimořádnou sbírku právě na splacení poskytnuté půjčky.

Děkujeme vám tedy za všechny dary, které jste dosud poskytli, a prosíme o vaši přízeň i v dalších týdnech a měsících. Mohu-li dodat ještě pár slov o svých nadějích, pak bych ještě přidal toto: V roce 2006 oslavíme 650. výročí posvěcení kostela (13. března 1356), v létě bychom také, dá-li Bůh, mohli slavit v naší farnosti primiční mši svatou. Bylo by malým zázrakem a velkou radostí, kdyby v tom čase již byla alespoň hlavní část rekonstrukce hotova. Budeme se za to modlit a k tomu cíli směřovat své úsilí?

Výsledky sčítání

*návštěvníků bohoslužeb
ze dne 18. 4. 2004 v našem kostele*

Pro vaši zajímavost uvádíme některé výsledky z posledního sčítání ve srovnání s předchozím průzkumem a také srovnatelné údaje za děkanství a diecézi:

ÚČAST NA BOHOSLUŽBÁCH
(POČET OSOB)

rok	sv. Tomáš	brněnské děkanství	brněnská diecéze
2004	1 829	16 998	104 351
	685* (39%)	5 983* (36%)	33 530* (33%)
1999	1 715	17 706	114 065
	548*	6 095*	35 873*

* ... výdělečně činní

VÝŠE SBÍRKY (v Kč)

rok	sv. Tomáš	brněnské děkanství	brněnská diecéze
2004	22 900,-	217 508,-	1 161 638,-
	12,52*	12,80*	11,13*
1999	18 330,-	184 663,-	961 383,-
	10,69*	10,43*	8,43*

* ... sbírka na osobu

PRŮMĚRNÝ VĚK

sv. Tomáš	brněnské děkanství	brněnská diecéze
46,5 roků	45,8 roků	45,9 roků

Přečetli jsme za vás . . .

... tentokrát z knihy Ivana Krause
„Udělej mi tichoučko!“

Matka nikdy nepočítala příliš dopředu a otec počítal s tím, že matka nepočítá. Jediné, co bylo oběma společné, bylo, že se často nemohli dopočítat.

Kdykoli se matka ocitla v tísní, pokusila se na otce zapůsobit. Uvařila mu skvělou večeři, počkala, až si pochutná, a pak ho požádala o peníze. Otec řekl, že už žádné peníze nemá a že jí všechny dal. Matka pravila, že peníze, které jí dal, bohužel nestačí.

Otec se zeptal, jak je to možné.

Matka vyjmenovala důvody: ceny stoupají, účty přibývají a děti rostou. Občas změnila formulaci a řekla, že nerostou děti, ale účty. Nikdy však neměnila pořadí. Ceny byly vždy na prvním místě.

Když vyjmenovala důvody, které otec už znal z paměti, požádala ho, aby „uvolnil“ ještě nějaké peníze.

Když otec řekl, že už uvolnil, co mohl, požádala ho matka, aby laskavě uvolnil nějaké peníze z těch, které ještě neuvolnil.

Otec si uvolnil kravatu a popřel, že by měl nějaké peníze stranou. Když nabral dech, doporučil matce, aby lépe hospodařila a vyšla s tím, co má.

Matka pravila, že vycházela jen před válkou a krátce po ní, ale za socialismu vyjít nemůže, a to nejen s penězi, ale ani ze starostí, a dokonce ani s otcem.

Ten prohlásil, že matka neovládla plánované hospodářství, a rozhodl se, že provoz domácnosti musí kontrolovat. Činil to osobitým způsobem. Chodil po bytě a zhasínal světlo, abychom ušetřili. Bohužel se většinou nezabýval tím, zda v místnosti někdo je, nebo není.

Kromě světla kontroloval plyn. Počkal si, až matka opustí kuchyň, a pak stáhl plamen hořáku. Když se matka do kuchyně vrátila a zjistila, proč se dosud nevaří polévka, vynadala mu a plamen opět zvýšila. Později otcí zakázala chodit do kuchyně v době vaření.

Jednou otec vypnul i ledničku. Matka mu pohrozila, že pokud to udělá ještě jednou, pustí si plyn. Nevím, zda se otec polekal víc spotřeby plynu (jak tvrdila matka), nebo ztráty matky, ale dost dlouho pak na ledničku nesáhl.

Dodnes je mi opravdu velkou záhadou, jak mohli rodiče porušit základní ekonomický zákon – ačkoli nám často chyběly peníze, nikdy nám nikomu nic nechybělo.

Krev mučedníků dává nám sílu. . .

*malé ohlédnutí za jedním
kněžským životem*

Zpravidla se v Tomáškově objevují jména, která jsou úzce spojena s životem farnosti. Tentokrát se chceme ohlédnout za osobností lékaře a kněze P. Ladislava Kubíčka, o kterém už jste jistě mnozí slyšeli. Když si přečtete „Perspektivy“ v Katolickém týdeníku, kde je uveden rozhovor s tímto vzácným knězem – dnes již mučedníkem – pochopíte, jak Boží Duch funguje v rukou nebeského Režiséra (s velkou radostí takto P. Ladislav Boha oslovoval).

Pan Aleš Palán, autor rozhovoru, je jistě vděčný za každou hodinu tohoto setkání, kdy mu bylo dopřáno pochytit a zapsat životopis dnes již možno říci svatého kněze.

Možná se najdou v naší farnosti lidé, kteří se v tomto kostele s P. Ladislavem setkávali. Vždyť studoval v Brně a „Tomášek“ byl v té době bohatě navštěvován studenty.

Na našem pěveckém kůru máme několik mladých zpěváků (zakladatelů sboru Jolly Singers), kteří byli zpívajícími hosty ve Vysokém nad Jizerou, kde tenkrát P. Ladislav působil. On uměl projevit radost a vděčnost mladým brňákům za obohacení liturgie jeho krkonošských farníků.

Osobní setkání s tímto upřímným a pravdivým knězem v době tvrdé totality

bylo pro každého odměnou. Jistě si ještě pamatujeme, jak bylo obtížné v té době sehnat dobrou a vhodnou duchovní literaturu. P. Ladislav to uměl. V předsíni kostela byla vždy nabídka výborných knih. K četbě vybízel a lhostejnost napomínal. Vzpomínám s vděčností, jak nám uměl přiblížit spisovatele a básníka Františka Halase.

Myslím, že je vhodné zmínit autorství knih doktora Kubíčka.

První kniha (rok vydání 1995) „Velké tajemství“ vypráví o manželství jako o uměleckém díle.

Druhá s názvem „Život“ je vykreslením lidského života jako vyvrcholení dokonalé symfonie Božího tvoření, vždyť v každém člověku je ustavičně činný skrytý umělec, život sám je největší umělecké dílo. Obě tyto knížky jsou cenově dostupné a neměly by chybět v našich knihovnách.

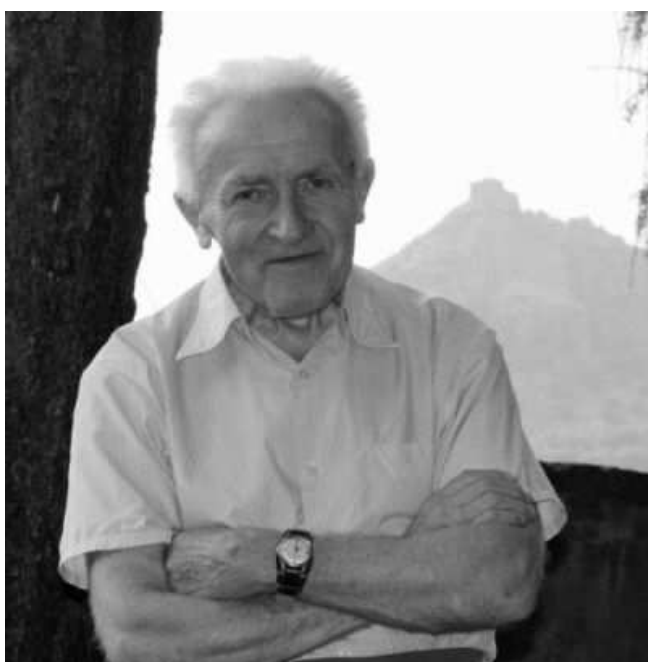
V nejbližší době se můžeme těšit na třetí novou knihu, jejíž rukopis odevzdal P. Ladislav několik dnů před svou smrtí Karmelitánskému nakladatelství. Její název „Vůle Boží – zbožná fráze?“ může být pro nás poselstvím tohoto zavražděného kněze.

Pokládala bych za velkou nepozornost nezmínit se o Ladislavově rozsáhlé korespondenci. Často se v duchu ptám, jak to mohl zvládat při vši té obrovské práci, kterou zastal. Nikdy nenechal pisatele dopisu bez odpovědi. Zdánlivá maličkost při onom velikém množství dvouapůltisíci adres? Teď mu můžeme psát do nebe.

A právě to je pobídka, abychom s tímto knězem, nám tak milým Ladislavem, denně chválili a velebili našeho Pána. Vždyť on je mu tak blízko.

K životu neodlučitelně patří smrt těla, vzkříšení a vstup do Božího království. Vždyť právě k tomuto směřuje celá naše životní pout'. Proto si myslím, že ke vzpomínce na bohatý, láskou naplněný život otce Ladislava patří i krátká reportáž o posledním rozloučení s člověkem tak vzácným.

Jestli někdo tvrdí, že v 21. století nejsou proroci a lidé přestávají toužit po svatém životě, tak je to omyl. V pátek 24. září se široká veřejnost přijela do Kunštátu na Moravě rozloučit s knězem P. Ladislavem Kubíčkem a uložit tělesné ostatky do rodinného hrobu.

Ve 13.15 už jsou prostory v kostele naplněny. Lidé trpělivě čekají i venku a ta

tichá účast působí jako manifestační projev lásky a vděčnosti. Čtyři biskupové a téměř 100 kněží přišlo také poděkovat. Brněnský biskup Vojtěch ve svém přivítání zdůraznil jaké bohatství si můžeme z této mše svaté odnést. V homilii biskupa Josefa Koukla bylo tolik přátelského a radostného ze života P. Ladislava, že i naše slzy dostávaly jinou barvu. Ovšem zmínka o naší společnosti, kde děti neumějí rozlišovat dobro a zlo, by přece jenom měla být slyšena v naší politické elitě.

Velmi presvedčivá a působivá slova vložil do poděkování litoměřický biskup Pavel Posád. Stačilo jen naznačit a všichni jsme pocítili, že P. Ladislav žije a děkuje s námi. Závěrečná výzva místního kněze k účasti na poutním putování 25.9. z Hodonína u Kunštátu k Matce Boží Bolestné do Sloupu s modlitbami za náš národ skrývala v sobě to Halasovské:

Já se tam vrátím, já se tam i poslepu vrátím, aby jste pochopili, že důvěřovat Bohu je to největší lidské štěstí.

To vzkazuje otec Ladislav.

Miriam

Z Farní charity

---

1 Bratři a sestry, obracíme se na vás s naléhavou prosbou, která již byla několi-krát přednesena při nedělních ohláškách. Prosíme dobrovolníky, aby podle svých možností přišli pomoci při nakládání do

vagonů při sběru pro charitu. Sběr už probíhá řadu roků zásluhou žen z charity na Starém Brně a ví o něm čím dál větší počet obyvatel Brna a okolí. Proto objem sběru narůstá až na tři vagony a je potřeba více pomocných rukou při nakládání.

Termíny sběru jsou uvedeny na vývěsce stejně jako jména a telefonní čísla hlavních organizátorek. Je možné se s nimi domluvit, ve kterém termínu je pomoc nejnaléhavější. Děkujeme těm, kteří přijdou pomoci.

2 Sběr použitých známek stále probíhá. Nedávno jsme v krabici mezi známkami našli i optické brýle; předali jsme je při sběru pro charitu. Pokud máte doma optické brýle, které už nepoužijete a je pro vás jednodušší předat je v kostele, můžete je dát také do krabice s použitými známkami v kapli před sákrstí. Vaše brýle, pro vás už bezcenné, mohou znovu posloužit potřebným lidem.

3 pokračování textu z Tomáška č. 10, ročník X. (tématem textu je Dům na půli cesty – pomoc mladým, kteří odcházejí z dětských domovů zapojit se do normálního života)

Největším problémem mladých lidí, kteří opouští ústavy, je neschopnost hospodaření s penězi. Neznají hodnotu peněz, jsou schopni celou výplatu utratit za první dva dny a zbytek měsíce živořit na dluh. To, že neumí hospodařit s penězi, v sobě pro praktický život ukrývá další rizika – jsou jimi např. pravidelná platba nájemného, inkasa. (Všechny peníze jsou

utráceny po výplatě, jsou popláceny dluhy z dřívějška, na nájem nezbylo). V domě na půl cesty se učí znát cenu peněz a učí se s nimi nakládat. Je snaha o to, aby se podmínky žití v Domě co nejvíce přiblížily realitě, proto zde platí i pravidelný nájem. Měsíční „nájemné“ $D\frac{1}{2}$ činí 1.000 Kč, což samozřejmě nepokrývá veškeré provozní náklady, ale je stanoveno tak, aby ubytovaným zbývalo dostatečné množství peněz a umožnilo jim tak naučit se s nimi hospodařit.

Stravování si klienti zajišťují individuálně, výjimkou jsou večere, které připravují společně, a to pod vedením paní správcové.

Jednou z nejdůležitějších funkcí $D\frac{1}{2}$ je prevence. Zdá se, že nejefektivnější je nabídnout pomoc mladým lidem právě v krizové situaci, tedy ve chvíli, kdy se ocitli osamoceni a opuštěni. A je třeba jim poskytnout pomoc dříve, než navyknou bezcílnému bloudění po ulicích, bezdomovectví, užívání návykových látek a případně i spolupáchání trestné činnosti.

Další důležitou funkcí $D\frac{1}{2}$ je integrace klienta, a to do prostředí, které umožňuje mladému člověku nalézt své místo ve společnosti. Každý člověk by měl vědět, kam patří, co může očekávat od společnosti a co společnost očekává od něj. Pokud se společnost k jedinci nezachová nejlépe, nemůže čekat, že se dotyčný bude chovat podle pravidel a tak, jak se od člověka očekává. Nalezení místa ve společnosti je proto velice důležité. K tomu, aby mladý

člověk našel své místo ve společnosti, potřebuje získat pracovní návyky, orientovat se v životních situacích, vypěstovat si smysl pro odpovědnost a vybudovat si ekonomickou nezávislost. K tomu všemu nachází vhodné podmínky právě v Domě na půli cesty, který si všechny tyto podmínky klade za své cíle a priority. Jednoduše řečeno, cílem Domu na půli cesty je, aby se jeho klienti stali samostatnější a dokázali vést pořádaný plnohodnotný život. Mladé lidi odcházející z ústavů je třeba v tomto směru plně podpořit.

pokračování příště
Kadourkovi

Slovo nemocným

„Ve slabosti se projevuje síla.“

2 Kor 12,9

V druhém listu do Korintu napsal sv. Pavel, že se síla projevuje ve slabosti. Tento list psal ve vězení a byl naplněný vírou, že ho Bůh z této situace zachrání; byl však přesvědčen, že se jeho pozemský život blíží ke konci. Víra v Boží prozřetelnost, která řídí osudy jednotlivých lidí i celé lidské společnosti, mu pomáhala vyrovnat se s těžkostmi, které mu jeho život přinášel. Z jeho životopisu víme, že těchto těžkostí bylo mnoho, ale nepřipravily ho o víru v Boha a o důvěru v něj.

Podobně jako svatý Pavel prožívali život mnozí světci, které známe z dějin

církve, a prožívají ho i dnes mnozí lidé kolem nás. I když je někdy jejich život velmi těžký, prožívají ho s vírou v Boha a s důvěrou v jeho působení v jejich životě. Samozřejmě se snaží využít všechny možnosti a příležitosti, aby znovu získali zdraví a sílu k dobrému životu, ale konají to bez stresu a bez úzkosti, protože si jsou vědomi toho, že Bůh rozhoduje o jejich životě a úsilí jejich a těch, kdo je léčí, pouze napomáhá k vyléčení. Využívají však všeho, čeho využívat mohou a mají. Konečný výsledek je však věcí Boží vůle.

Věříme, že Bůh ví o všem, co v které chvíli našeho života prožíváme, ví, co je pro nás těžké, ví, jakou pomoc potřebujeme, abychom byli schopni prožít všechno dobře, a věříme, že nám dá této pomoci vždy dostatečné množství a v takové formě, která pro nás bude užitečná. Věříme, že kříž, který neseme, je takový, že odpovídá našim schopnostem a možnostem a že ho můžeme nést tak, aby pro nás byl přínosem. My většinou ve chvílích, kdy prožíváme nějakou bolest, nechápeme její smysl a účel pro náš život, ale pochopíme ho možná s odstupem času. Tato nejistota je zkouškou naší důvěry v Boha a jeho působení v našem životě a i ona má pro nás velký význam, který oceníme možná až po nějaké době. Je možné, že i bolest, kterou prožíváme a které nerozumíme, prohloubí naši víru a důvěru v Boha a připraví nás na události, které nás čekají v budoucnosti. Když budeme schopni prožívat dobře svoje bolesti, budeme mít pochopení pro bolesti lidí kolem nás a nebudeme

netrpěliví a podráždění v jednání s nimi, když jejich bolesti pro ně budou příliš těžké. My se nenaučíme rozumět druhým lidem teoretickými úvahami, ale budeme je chápat, když sami budeme prožívat svůj život v důvěře v Boha a v působení jeho prozřetelnosti v našem životě. K tomu, aby se nám to dařilo, nestačí jen naše lidské úsilí, ale k tomu je nutná i Boží pomoc a o tu máme často prosit. Když to budeme dělat, budeme mít vždy dost sil na prožití všeho, co nás v životě potká.

o. Josef Šik

Dopis

Milí přátelé,

Před časem přišel do naší kanceláře malý Tomáš a přinesl plnou hrst drobných mincí s tím, že to chce darovat chudým dětem. Když nám peníze dával, zeptal se: „A jak je to hodně?“ odpověděli jsme mu, že to je obrovský dar, protože nám dal s radostí všechno, co měl našetřené. Právě děti si vybral Pán Ježíš, když chtěl ukázat, komu patří Boží království. (...)

Právě při Misijní neděli máme skvělou možnost věnovat svoji lásku, modlitby, utrpení a finanční prostředky na pomoc nejpotřebnějším, a tak skrze Papežské misijní dílo šíření víry přispět do více než tisíce diecézí a církevních okrsků misijního světa. Přes 2 miliony kněží, řeholnic, řeholníků a katechetů, kteří nasazují své

životy pro dobro chudých, spoléhá i na nás. Jménem chudých světa vám chci opravdu poděkovat za vaše otevřená srdce, za 12,5 milionu Kč věnovaných v naší vlasti při loňské Misijní neděli a za dalších téměř 2,5 milionu Kč darovaných během roku, které jsme rozdělili mezi 123 tisíc dětí v bídě, a za 333 tisíc Kč, kterými jsme pomohli 13 bohoslovcům v misiích.

Vložme naše misijní úsilí do mocné ochrany Matky Boží a podejme pomocnou ruku obrovskému zástupu potřebných. Největší radostí je dělit se s ostatními o svůj chléb a o svoji víru.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

Dopis národního ředitele papežských misijních děl k misijní neděli 24. října 2004

Slovo

otce biskupa Vojtěcha

Milé sestry, milí bratři,
moji milí diecézané,

v roce 2007 oslaví naše diecéze 230. výročí od svého založení. Rád bych tuto historickou událost připomněl také vydáním vzpomínkové publikace, na které se jako autor může podílet každý z vás, od nejmenších až po ty, kteří pamatují nejvíc.

Biskupství a diecéze, to není jen území, to jsou především lidé, kteří na něm žijí, pracují, modlí se, prožívají své osudy, radosti i bolesti. Kniha bude sestavena

z vašich vzpomínek, příhod, setkání, zastavení, zážitků, významných, humorných či zajímavých událostí, které jste prožili ve spojení s brněnským biskupstvím, katedrálou sv. Petra a Pavla nebo s vaší farností či místním kostelem. Věřím, že si společně připomeneme věci dávno zapomenuté, které by však zapomenuty zůstat nemusely, snahy a úspěchy vás či vašich předků či předchůdců, kteří svými modlitbami a životem pro Boha budovali v brněnské diecézi základy, na nichž dodnes stavíme.

Své příspěvky, jež by neměly překročit rozsah 30 řádků, aby se dostalo na všechny, pošlete prosím do 31. 1. 2005 na adresu biskupství. Příložit můžete také fotografie.

Těším se na naše společné dílo a všechny vás provázím svými modlitbami.

Žehná vás biskup Vojtěch

Kontakty, kam lze zasílat příspěvky:
Biskupství brněnské – sekretariát,
Petrov 8, 601 43, Brno
e-mail: jandlova@biskupstvi.cz

Internet a senioři

Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně se zapojilo do programu podpory aktivního života seniorů, a to projektem „Internet a senioři“. Prioritou projektu

„Internet a senioři“ je zlepšit přístup seniorů k informacím, vzdělávání a komunikaci a zlepšit postoj společnosti k seniorům. Projekt je podpořen grantem v rámci programu Evropské unie Phare 2002 – podpora aktivního života seniorů a jeho cílem je vybudovat bezbariérové internetové klubovny pro seniory v centru města Brna, kde by celoročně probíhaly kurzy Internetu a práce na PC s možností seznámit se s dalšími moderními technologiemi, jako jsou například digitální fotoaparát, kamera či scanner.

Kurzy začnou již od listopadu tohoto roku. Základní kurz bude rozdělen do 10 lekcí po 2 hodinách a bude probíhat 2x týdně. To znamená, že během pěti týdnů by měl každý účastník umět obsluhovat počítač a využívat internet jak u sebe doma, tak v knihovně či internetové kavárně, umět si zřídit vlastní elektronickou poštovní schránku, naučit se psát e-maily, posílat elektronickou poštou fotografie, vyhledávat vlaková a autobusová spojení, programy divadel a kin, ap. V kurzech se dozví i něco málo o historii internetu nebo o problematice počítačových virů.

zdroj: biskupství

Další informace:

Centrum pro rodinu a sociální péči,
Josefská 1, 602 00 Brno,
tel. 542 217 464,
e-mail: prorodinu@centrum.cz

PŘEPÁÁÁD

Malou ukázkou „poklidného“ táborového života nám posílají Severky, dívčí skautský oddíl naší farnosti:

„Co se to děje?“ Celé tůpko je ozáreno nějakým světlem z venku. Chvíli nato vlezle do našeho tůpka Veve a říká: „Holky, pojdte ven, je to úža!“ Hmm. A tak mi nezbyvá nic jinýho a musím vylézt z mého krásně vyhrátého spacáčku. „Brrr! Venku je ale zima!“ Ale co to? Že bychom se snad ocitly ve středověku? Fuj, to jsem se trochu lekla. Jsme přece na táboře, ale je to nejspíš nějaký přepad, který nám předvádí rytířský souboj. (No, moc mě to nebaví). Začíná mi být zima a dost velká. „No nazdar, oni si snad nalívají do pusy petrolej?! Uf, naštěstí to nepolykají, ale dělají nejspíš ohňovou šou.“ No dobrý, kvůli tomu, že tu přepad prská oheň nás nemusely budit. Ach jo, jak někdo může mít tak hloupý nápady. A tak zase vlezle do mého celkem vlažného spacáku a chrupkám. Asi za 3,5 hodiny se ozve „PŘEPÁÁÁD!“ No jo, já se z toho asi zblázním. Už zase musím ven ze spacáku. Od hlídky se dozvím, že přepad běžel do lesa, ale najednou vidím, že běží po louce. Tak neváhám a vyrážím. Běžím hned druhá (za Witty). Běžíme přes mostek k velké cestě a tam se nám záhadná černá osoba ztratila. No tak teď nás čeká prohledávání lesa. Já s Witty jsme vlezly do hustníčku. Tak se prodírám a najednou slyším Witty: „Tady někdo je, chytte hó!!!“ Tak za ním valím a o pět metrů dál na něj skáču a chytám ho. Á, vždyť je to Gaosed. Svorně se vracíme do tábora a já cupitám opět do spacáku. Chci využít čas před dalším přepadem. Dobrou

Čmelda

Země mamutů

Bobři, Medvědi a Zubři - 3 pravěké kmeny, jejichž členové jsou během roku většinou farnice od svatého Tomáše, ale na letošním táboře světlušek se z nich stali stateční pravěcí lidé, kteří během celého tábora usilovali o záchranu unesené Štastné chvíle. Tábor se uskutečnil u Provodova u Zlína, kde jsme v krásné přírodě a příjemné atmosféře prožili 13 dnů.

Do atmosféry tábora nás přenese zápis Esterky Kyselkové:

Ráno jsme šly do sklepa, a
tam nám vedení zahrá-
lo divadlo. Jak sokolů
oko zabilo medvěda,
ale všichni lidé si
mysleli že ho zabil sil-
ný bobr. Potom jsme šly
na roscvičku, a cvičili
jsme v kruhu. Hra na kameny
všichni utíkali aby co
nejdřív nazbírali šišky, ka-
meny. Odpoledne jsme hrá-
li hru na muflony kdo
nazbíral muflony, vlky nejd-
řív ten vyhraje.
ESTERKA

Naše farnost

Naše farnost získává na stále větší popularitě. Nedávno byla od sv. Tomáše přenášena mše svatá televizí; poslední srpnovou neděli ji zase vysílala rozhlasová stanice Praha. Mnozí z nás byli na prázdninách či dovolené, a proto se mi zdá vhodné připomenout něco ze slov otce Vrbackého: „Dnešní evangelium nás chce vést k pokoře a ke skromnosti, a to je něco, co dnešní člověk nerad slyší. ... Svůj vztah k tomu poznáme i v tom, jak jsme schopni litovat svých hříchů. ... Ježíšův učedník se klidně může povznést nad to, jakou prestiž si vydobude mezi lidmi, kteří na podobných věcech lpí. Před Bohem platilo a platí cosi úplně jiného – první jsou ti, kteří stojí na samém konci společenských žebříčků – vdovy, sirotci, ubozí ...

... V Božím království nemůže být řeč o nějaké rovnosti lidí. V evangeliu slyšíme o nerovnosti na hostině, ale jiné, než jakou zakoušíme v tomto světě. Hostitel v podobenství zve kupředu ty, které nazývá slovem přítel. My máme šanci být Božími přáteli. To nezáleží na nikom jiném než na nás. Zda se na mě Bůh může vždy spolehnout ...

... Prosme o pokoru, nedovolme, aby pýcha a ctižádost dusily lásku mezi lidmi. Vše, co dokážeme, máme využít a dělat to pořádně, ale nemáme být nafoukaní – vše, co jsme dostali, je Boží dar.“

Jarka Cýrusová

HLEDÁ SE NEMO

Nevím, co velebit dřív: zda skvělou organizaci hry nebo místní kuchyni apod. Leč nepředbíhejme?

Konec roku 2003 – Do kin přichází s mohutnou reklamou nový animovaný film Hledá se Nemo.

Březen 2004 – Do hlavy Markéty Zelenkové přichází nápad uspořádat víkend pro děti plný her, spojený jednou etapovou hrou.

Duben 2004 – Původní představy krystalizují a cílem se stává vtáhnout děti do hledání ztraceného Nema. Markéta postupně zjišťuje, že není tak úplně jednoduché zorganizovat etapovou hru pro cca 20 dětí ve věkovém rozmezí od 2 do 14 let.

12. – 14. červen 2004 – v Borovníku, rodinném sídle Zelenků, byl Nemo uloupen a opravdu nalezen.

Využil jsem lákavé možnosti a pozval na tuto jedinečnou akci svou manželku, abychom tam oslavili 10. výročí naší svatby. V pátek večer se jako šváby na pivo scházejí rodiče a někteří z nich nezapomněli doma ani děti (jiní přivezli alespoň psy). Příjemný večer jsme zahájili v nově zřízeném kinosále ve společnosti Merlina, Nema, Dory a dalších přátel z filmového plátna. Top opovrhl představením a věnoval se zkoumání místních brambor, ostatní

jeho vzorků z vinného sklípku. Večerní posezení u krbu končilo pro každého podle jeho individuálních schopností. V sobotu ráno byli přítomní svědky odchycení Nema tajemným potápěčem Zubem s podmorskou kamerou. Potom se Tara ujala funkce maskérky a družinky Mořských koníků, želv Tryskáčů a další mořské havěti vyráželi za záchranou Nema.

Zbylí rodiče byli nemilosrdně vystrnaděni na trať závodu, aby svoje ratolesti potrápili důmyslnými úkoly (pátrání v nitru ponorky, skákání po hlavách medúz, šíření zprávy hlasitou poštou, proplutí mořským proudem atd.). Den se mimořádně vydařil a slunečné počasí dokreslovalo krásnou atmosféru strhujícího závodu. Zapojili se i místní starousedlíci: Koalu například téměř násilím přestěhovali na sousední louku (jejíž majitel zrovna nebyl doma), takže sjezd lanovkou ztratil trochu na tempu. Napínavý závěr hry se odehrál na místním rybníku, kdy se skupinky přepravovaly v kánoích na druhou stranu (ač často z jejich úsilí nebylo poznat na kterou).

Nema nakonec všichni našli, i skupinka nejmenších Tryskáčů (Jakub, Daniel a Filip), jejichž skupinový pokřik tvořil především mohutný neartikulovaný řev. Ten ostatně nechyběl ani při vyhlásování výsledků a porcování metrového dortu Nema určeného vítězům.

V neděli probíhala pouť s mnoha atrakcemi a sladkostmi, kde starší děti bojovali o rekordy v jednotlivých disciplínách s takovou vervou, až jsme se obávali, zda bude Borovník zachován budoucím generacím.

Není možné opomenout skutečnost, že po celou dobu tří denního pobytu jsme byli

v péči vrchního kuchaře Topa, jehož schopnosti na tomto poli nejsou na biskupství náležitě doceněny. Konkurovat mu mohl snad pouze soused s pečeným jehnětem.

Na závěr se účastníci shodli, že akce byla mimořádně vydřená a jednomyslně uložili organizátorům připravit příští ročník.

Lenka a Rem

Povídáníčko

Malebné údolíčko sevřené dvěma nevelkými kopečky jako hebká dlaň hýčká vesničku stulenou k rybníku u návsi s kostelíkem na vršíčku. Ranní mlhy jako závoje ještě halí její krásu, ale rozespalé sluníčko už se dobývá zkrehlými prstíky ke svému rybníkovému zrcátku. V mžiku je mlha na útěku a tři bráškové – Ondra, Danýsek a Matýsek mohou jít protáhnout odpočaté nožičky na travník před domem. Bílorezavý kocour Bubík sedí hrdě nad svým nočním úlovkem a očekává odměnu v podobě mlíčka k snídani. Kluci jdou zkontrolovat makovice na záhonku, zdali v nich máček dost chrastí; kocourovu snídani nechávají na mamince.

Dlouhé běhání dnes nebude. Je neděle, za chvíli si obléknou parádní šaty a půjdou všichni do kostela. Ondra se docela těší, v kostele se mu s mámou a s tátou líbí – je už velký pětiletý chlapík a ve všem se

vyzná. Danýsek moc rád zpívá, nejraději, když teta Mařenka hraje na varhany, to je mu v srdíčku blaze. Ve svých třech a půl letech je vyhlášeným zpěvákem.

Matýsek nedávno oslavil rok a v kostele si ještě rád pospí.

Netrvá dlouho a rodina míří do kostela. Po cestě maminka připomíná tatínkovi: „Nesmíme promeškat pana faráře. Víš, jak někdy pospíchá a přitom má zajisté už žaludeční vředy z toho, jak nepořádně obědvá. Pozveme ho na oběd, jak jsme se domluvili.“ Tatínek souhlasně kývne, ale Ondráškovi v hlavičce zavířil nápad. Pomůže rodičům a pozve kněze sám!

Sotva skončí mše svatá a lidé vyšlí z kostela si ve skupinkách povídají, Ondrášek napjatě vyhlíží faráře. Hned se k němu přitočí a se šťastným úsměvem se zeptá: „Máš rád maso?“ Kněz udiveně přemýšlí, kam otázka směřuje, a proto odpoví krátce: „Mám.“ Následuje další otázka: „Máš rád brambory?“ A znovu jednoduchá odpověď: „Mám.“ „Tak pojď k nám na oběd,“ triumfuje Ondrášek, šťastný jak pozvání skvěle zvládl a tatínka zastoupil.

Zbytek neděle probíhá v poklidu a když při večerní modlitbě září hvězdné lampičky, prosí maminka se všemi kluky i za Svatého Otce, neboť na něj často myslí. Děti reagují nadšeně a bezprostředně – k prosbě hned přidají svou: „A za naši svatou maminku,“ čímž samozřejmě myslí tu svou zlatou mámu, která se s nimi právě modlí. Úplňkový měsíček se rychle zacloní

mrakem, aby nebyl tak vidět jeho stříbrný smích a nad spící vesnicí se prostírá Boží pokoj a mír.

Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

možná jste si toho ani nevšimly, ale včera byla památka svatých A _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ . Že nevíte koho? Prozradí vám to tajenka následujících otázek. Začnete od první otázky (a zapíšete si její písmeno) a každá z možností (a),(b),(c) vás pošle na další otázku. Pokud vyberete tu správnou, bude vám z jednotlivých písmenek (vedle čísla otázky) vycházet tajenka. Pokud vám začne vycházet nějaký nesmysl, raději se vraťte a zkuste to jinudy. První otázka je ukázkově zodpovězená – pokračujte tedy otázkou č. 8. Že jste už na konci, poznáte tak, že budete mít zodpovězeny všechny otázky a poslední správná odpověď vás pošle na 1.

Scampi

1. **A** V našem kostele je pochován markrabě
  - (a) Jošt → 8
  - (b) Mošt → 5
  - (c) Fořt → 4
2. **N** V říjnu se konají
  - (a) májové pobožnosti → 12
  - (b) křížové cesty → 11
  - (c) růžencové pobožnosti → 7
3. **R** Patron našeho kostela, sv. Tomáš má svátek
  - (a) 7. července → 5
  - (b) 3. července → 14
  - (c) 5. července → 8
4. **Ů** Naše fara se nachází na adrese
  - (a) Lidická 6 → 11
  - (b) Lidická 16 → 9
  - (c) Lidická 26 → 3
5. **D** Svatá Ludmila byla sv. Václavovi
  - (a) maminkou → 6
  - (b) tetou → 2
  - (c) babičkou → 12
6. **H** Pannu Marii navštívil anděl
  - (a) Michael → 3
  - (b) Daniel → 4
  - (c) Gabriel → 1

7. **Y** Město Lisieux, ze kterého pocházela sv. Terezie (1. 10.), leží
- (a) ve Francii → 15
 (b) ve Španělsku → 12
 (c) v Portugalsku → 11
8. **N** Čtvrtým evangelistou vedle Jana, Lukáše a Matouše je
- (a) Pavel → 3
 (b) Petr → 15
 (c) Marek → 5
9. **T** Velikonoční písně v kancionálu začínají od čísla
- (a) 300 → 13
 (b) 400 → 3
 (c) 500 → 10
10. **L** Tři archandělé se jmenují:
- (a) Michael, Gabriel, Natanael → 2
 (b) Gabriel, Rafael, Michael → 4
 (c) Rafael, Emanuel, Michael → 6
11. **S** Dětský sbor vede
- (a) Chicken → 9
 (b) House → 14
 (c) Krůta → 13
12. **Ě** Marie a Marta měly bratra
- (a) Baltazara → 2
 (b) Samaritána → 6
 (c) Lazara → 10
13. **Z** Slavnou „Píseň bratra slunce“ složil(a)
- (a) sv. Dominik → 4
 (b) sv. František z Assisi → 2
 (c) sv. Klára → 3
14. **Á** Farní kavárna je ve školním roce otevřena
- (a) každý den → 8
 (b) každou středu → 7
 (c) každou neděli → 13
15. **C** Svatý Václav byl zavražděn
- (a) v Mladé Boleslavi → 5
 (b) ve Staré Boleslavi → 6
 (c) v Novém Jičíně → 7

Šťastný a veselý nový školní rok

Přát počátkem října mnoho milostí, radosti, duševní pohody i úspěchů je pravděpodobně mírně zpozdilé. Přesto však: ať v tomto školním roce v síle Ducha svatého přijímáme a překonáváme všechny obtíže a starosti a snažíme se, aby pro nás byli na prvním místě vždy ti druzí. Snažme se též využívat velikého privilegia, že všechny bolesti světa můžeme předkládat Ježíši ve svatostánku.

Vnitřní pokoj, důvěru v Boha a pravou křesťanskou radost přeje všem farníkům

redakce